

Zeimuļa Ziņas

2020/1

Šajā numurā lasiet:

- Brīvlaikā „Es savā pilsētā”
- Labdarības akcija
- Izstādes un konkursi

BRĪVLAIKĀ!

Madara mums un pašu dalībnieku vēlmē izstāstīja, kāds bija viņas brīvlaiks. Viņa ar ģimeni gan citus gadus, gan šogad Ziemassvētkos gāja uz baznīcu.

Vtas šos svētkus ļauj sajukt īpaši.ēlāk, kad viņas ģimene atbrauca uz mājām, viņi vēra vaļā dāvanas. Pēc tam pa nedēļas vidu Madara brauca pie vecmammās un radniekiem. Bet brīvlaika otrajā nedēļā viņi brauca uz Vecrīgu pie otras vecmammās. Kā katrus

Ziemassvētkus, arī šoreiz Madarai visvairāk patika būt Zaķu pilsētiņā Vecrīgā.

Anete pastāstīja, ka ziemas brīvlaikā viņa, kā diezgan liela daļa klasesbiedru, bija laukos. Meitene ar visu ģimeni rotāja eglīti un citīgi pārdomāja, kā interesantāk aizvadīt Ziemassvētku vakaru. Tā kā šogad pašļūkt no kalniņa nesanāk, Anete ar māsiņu organizēja sev un ciemiņiem Popielas koncertu. Meitenes televizorā ieslēdza dziesmas, ietērpās košās kleitās un uzsāka uzstāšanos. Viena no populārākajām dziesmām tovakar bija Laura Reinika "Skrienu skrienu vēl", kā arī šlāgeri. Citiem gan patīk angļu dziesmas, piemēram, "Kill this love", kas arī tīri labi skan tumšajos ziemas vakaros. Meitenes saka, ka svētkos nav jāgaida, kad kāds nāks un izklaidēs, uzsāks ko interesantu. Viņas pašas prot izklaidēt gan sevi, gan radus, un dziedāšana daudziem uzlabo noskaņojumu. Laikam daudzu svētku laba noskaņojuma noslēpums slēpjas tieši labu draugu kompānijas organizēšanā

negaidīt neko no malas, bet radoši īstenot savas drošās idejas!

1.semestra beigās es nebiju skolā, tāpēc liecības man nav. Es aizbraucu eskursijā uz Daugavpils novadu. Tas bija labs piedzīvojums pie pasakainiem varoņiem. Vēlāk, 30. decembrī, Rēzeknē es biju kultūras namā uz izrādi par jauno gadu. Tur mums tika arī dāvanas. 4. janvārī es biju pasakumā par Jēzu Kristu. Tā pagāja mans brīvlaiks. Uz skolu iet vēl negribējās.

Milana Markunaite

Mans brīvlaiks pagāja pārāk ātri. Saņēmot liecību, man bija šai dienā jāpiedalās peldēšanas sacensībās, kur veicās tīri labi, medaļa ir kabatā! Pašos Ziemassvētkos man bija izdevība uzstāties Lendžos koncertā, kur it īpaši labi skanēja dziesma "Sniedzīņ, sniedzīņ uz kurienu tu". Pēc koncerta sekoja balle, kur es dejoju pāri ar vietējām meitenēm. Diemžēl pusnaktī mana mamma nolēma atgriezties mājās un tā ballīte beidzās. Jauno gadu es gan sagaidīju slimojot, tāpēc salūtu skatījās tikai pa logu. Nākamie prieki sagaidīja Rīgā, kur es devos ar visu ģimeni. Tur es apmeklēju izrādi "Sudraba slidas". Tas ir stāsts par veiksmi un atjautību. Tā pienāca otrs semestris, bet uz skolu iet negribējās.

Roberts Zemzars

Radošo darbu konkursa radošo rakstu kategorijas uzvarētāja!

Es savā pilsētā

Manā pilsētā nav īpaši izcilu ēku, ielu, cilvēku, ir tikai pelēcīgi brūnas ielas. Tajās ir grūti atrast ko īpašu vai neaizmirstamu citiem, bet man tā paliks par vienīgo vietu, kur es spēšu pirmos soļus. Neviens nespēs pateikt, vai es tajā atgriezšos nākotnē, bet tā mani nepametīs – vienmēr būs atmiņās. Nav iespējams aizmirst tās vietas, kur biji pastaigājies ar draugiem, runājot par šo un to. Pirmo reizi dabūjis rājienu no vietējiem huligāniem, kuriem gribējās atpūsties. Rēzekne ir brīnišķīga ar savu atmosfēru un vēsturiskām ainām, kuras spēj parādīt visu, ko tā ir pārdzīvojusi no savas izveides līdz mūsdienām. Tās valoda ir īpaša – latgaliska. Daudzi to nespēji saprast, kā arī katram tā ir citādāka. Man tās balss ir čikstoša, nekrietni skaļa, tā it kā virinātu vecas, lielas durvis. Pusaudži, kas vēlas ātrāk izpostīt savu dzīvi, smēķējot cigaretes un „metot” aiz lūpas *snjusus*, vēloties parādīt, cik kruti un īpaši tie ir. Pieaugušie, kuri bieži vien ir aizņemti ar savām ikdienišķām problēmām, nepamanot savus bērnus, kuriem tas ir nepieciešams. Šīs lietas kopumā arī veido pilsētas smaržu, kā arī izskatu. Rēzekne ir brīnišķīga, tā ir līdzīga jaunai dāmai, kura ir iekūlusies lielās nepatīkšanās un gaida savu brūngānu, kurš tai palīdzēs izlīst no melnā dzīves posma. Bet tā nebūs, neviens neatnāks palīgā, kamēr mēs paši nesāksim mainīt attieksmi pret visu. Mana pilsēta ir

neaizmirstama, toties, ja tā būtu citu cilvēku rokās, tā būtu līdzīga košai rozei, kuras smaržu nevarētu aizmirst jebkas, kas tajā ir bijis. Kaut kad jau atradīsies tie cilvēki, kuri spēs izglābt daiļo dāmu no

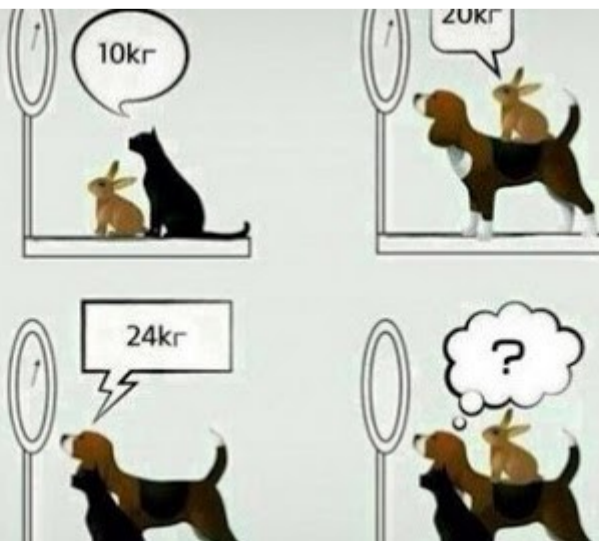
nelaimes. Bet no sākuma cilvēkiem ir jāmaina attieksme pret savu apkārtni un dzīves veidu.

Armanda Evija Kairiša, 13 gadi

ARPC „Zeimuļš” Žurnālistikas pulciņš, skolotāja Lolita Kivleniece

ATJAUTĪBAS

UZDEVUMS

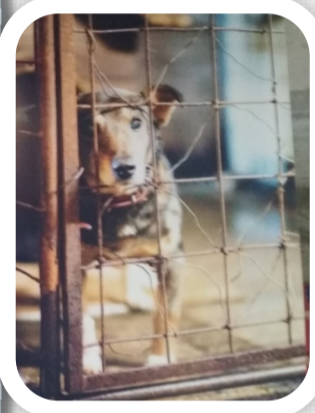

Es savā pilsētā

Kāda īsti ir pilsēta, kurā dzīvojam, var saprast tikai tad, ja šo pilsētu uzskatām par savu. Ja, izejot no mājām, dodties uz skolu, pastaigājoties, domājam, kā ātrāk no šejienes aizbraukt, tad nekad neredzēsim savām acīm to, kas pavērās jaunajiem rēzekniešiem, piedaloties konkursā „Es savā pilsētā.” Vieni Rēzekni izdevās ietērt vārdos un paust savas sajūtas dzejas formā. Citi Latgales sirdi atklāja caur krāsu pasauli. Gan grafikas, gan pasteļu, guašas un skrāpējumu tehnikā konkursa dalībnieki uzbur ne vien Rēzeknes ielas, dievnamus, pilskalnu vai „Zeimuļi”, bet gluži kā no jauna atdzīvina mūsu parkus, cilvēkus un pilsētas elpu. Nautrēnu vidusskolas skolniece Līga Sondore, kam ir 13 gadi, uzgleznojusi „Koku ar stārķu ligzdu Rēzeknes nomalē,” kas salīdzinoši ir viens no rūpīgākajiem un detalizēti izstrādātajiem darbiem. Līgas kokā stārķiem ir drošs un mājīgs patvērumš. Tur ir vieta gan lielajiem putniem, gan to mazulim. Gluži kā Rēzeknē. Tā ir neliela, mierīga pilsēta, kur īpaši ir gan pieaugušie, gan bērni. Katrs ik rītu steidz uz savu darbu, skolu vai bērnu dārzu, katram ik dienas ir kas jāapgūst. Tas nav viegli, tāpat kā mazajiem stārķēniem iemācīties lidot. Bet viņi nevar nemācīties nelidot. Un arī mēs nevaram palikt uz vietas. Par to ir šis stāsts...

L. Noviks

Lai palīdzētu Rēzeknes patversmes dzīvniekiem, ARPC „ZEIMUĻS” un biedrība „Rēzeknes māmiņu klubs” organizē labdarības akciju „Sasildīsim mazās ķepiņas”. Var ziedot paklājiņus, barību kaķiem un suņiem, kaķu smiltis un citas patversmes iemītniekiem nepieciešamās lietas. Tās jāatstāj no šī gada 27. janvāra līdz 29. februārim ARPC „ZEIMUĻS” ziedoju kastē.

Es domāju, ka nevar atļauties. Es ticu, ka labdarība ir tad, kad cilvēki pasaulē visu nosaka Dievs. ziedo visādas lietas vai izdara Tomēr tā paliek nežēlīga. Tā kādu darbu, naudu par kuru kā dzīvniekus patversmē var atvēlēt tiem, kam tā ievieto cilvēki, tad viņiem arī vajadzīga. ARPC "Zeimuļs" jārūpējas par šo radību skolotāji un bērni regulāri rīko labsajūtu. Tad, kad pieaugušie un piedalās dažādās pa dienu ir aizņemti savos labdarības akcijās. Šoreiz darbos, bērni savu kabatas vesels mēnesis tiks veltīts naudu var tērēt ne vien palīdzības sniegšanai našķiem, bet dažreiz arī dzīvniekiem patversmē. Es ziedot. Es zinu, kas ir nešķi, nekad neesmu bijis dzīvnieku bet... Es vēl nekad neesmu patversmē, bet esmu dzirdējis, ziedojis. Bez patversmēm ka Rēzeknē tāda ir. Filmās laikam nevar iztikt. Bez tām esmu redzējis, ka mājdzīvnieki dzīvnieki klaiņotu, rastos tur sēž būros. Domāju, ka sastrēgumi, daži ietu bojā zem viņiem ir garlaicīgi. Ārzemēs mašīnu riteņiem. speciāli cilvēki nāk izklaidēt Mēs katrs varam dzīvniekus patversmē, žēlo un līdzēt, ja palutina viņus, lai tie sterilizējam savus neskumst. Pie mums tā nav. mājdzīvniekus. Pat saziēdotā barība prasa naudas līdzekļus, ko katrs

Roberts Zemzars

Mēs varam palīdzēt!

Labdarības akcija

Glefošanas pulciņš

Ātrīnie sniegavīri

Kādēļ kļūst, nerunā?

Mēmi cauri pieri raugies?

Viens tu stāvi pagalmā,

Apkārt lielas sniega
kaudzes.

Vai tu dusmīgs, vai tu
nīgrs?

Tevi saucu - neatsaucies!

Kādēļ stāvi nekustīgs?

Nosalsi, pie manis traucies!

Mēmais kļūsums, baltais

sniegs...

Atsauj man pie tevis
kļauties...

Tas, ka sniegavīrs tu - nieks!

Labs kāds esi, neuztraucies.

Manās krūtīs karsta sirds,

Tavu auksto spēku kausēt.

Tavas lūpas atkusīs,

Atsauksies, kad atkal

saukšu.

autors: Aijassmaids

Es savā pilsētā

Šobrīd daudzi jaunieši ir aizrāvušies ar fotogrāfēšanu un vēlas iemūžināt skaistumu, ko redz apkārt. Īpaša rosība jūtama, sākoties konkursiem, uz kuriem katrs mēģina atsūtīt savu spožāko kadru. Tēmai „Es savā pilsētā” tika pieteiktas vairākas fotogrāfijas. Tō krietna daļa atklāj Rēzeknes košumu krēslas stundā. Autori zina, kā iegūt vienu vai otru fotofektu un māk fotografēt naksnīgās debesis un laternu stundas maģiju. Atsūtītajās fotogrāfijās vērojams gan ielu straujums, ko izgaismo spožie lukturi un Ziemassvētku eņģeļu dekorī. Attēlos pa vidu redzama arī dievnama kontūra, galvenā iela— Atbrīvošanas aleja un drona noķertais mirklis lidojumā no augšas.

Fotogrāfija ir stāsts par gaismu. Gaismas stara ielašanās dabā, priekšmetos, cilvēkos, ir labas fotogrāfijas pamatā. Un decembra vakaros, kad gaismas paliek mazāk, labu attēlu izdodas noķert tikai ar rūpību un dažkārt arī veiksmi. Tieši viņa uzsmaidīja arī šī gada konkursantiem.

I.Zavjalovs

Iestājoties aukstam laikam, jaunie čiekuriņi. Bet vilki ziemā gandrīz visi meža dzīvnieki aiziet no bara, lai padzīvotu pāri. gatavojas ziemošanai. Ziemā Tie ir zvēri, kas visu mūžu ir uzticīgi zvēriem ir gana nozīmīgs laiks viens otram un nemaina savus aukstuma un barības trūkuma dēļ. partnerus. Vienu pelēci, kas Savās slēptuvēs ziemu pārlaiž aizklīdis no vecākiem, uzgleznojusi daudzi meža dzīvnieki. Viņi ieslīgst Andželīna Vidžupe. Vilcēnam gribas ziemas miegā. Lāči var gulēt pat paspēlēties, tas kūleņo pa kupenām līdz 8 mēnešiem bez ēšanas un un ošņā sniegā zaķu pēdas. Pūces dzeršanas. Viņiem ziemas mēnešos ligzdo gan mežos, gan arī parkos, ir mazāk, ko ēst. Lāču mammām alejās. Tās var sastapt pat ziemā piedzimst lācēni. pilsētās - tur, kur pieejami koki ar Pamostoties no guļas, lāčiem ir lieliem dobumiem. Pūces mājvietas pārejas periods vairākas nedēļas, tuvumā jābūt arī ūdenim. Rēzeknē kad viņi ir mazliet apjukusi. Šķiet, pūcēm varētu patikt, domā Aleksa tieši tādu ķepaini ir uzgleznojis Karmela. Viņa ir uzgleznojusi pūci Edijs Pekša. Lācis osta pavasara egles zarā, kas gaida, vai tik kur gaisu un vēl domā, doties migā tuvumā nepaskrien pele. Peles atpakaļ vai steigties mežā meklēt ziemā nelabprāt iznāk virs sniega. barību? Interesanti ziemo Tur gan var sameklēt koku sēklas vāveres, kas ir vienīgie grauzēji, kas - liepu un apšu sakaltušos ziedus, aktīvi tikai dienā. Viņas neguļ kas pelēm garšo. Arī zemē ziemas miegu, kaut gan sliktā laikā atrodamās kadiķa un pilādžu ogas mēdz ielīst savās ligzdās vai ir gards kumosīņš. Turklāt peles dobumos un pagulēt. Viktorijas spēj uzrāpties arī kokā un ierīkot Petrovičas gleznotajai kuplastei sev ligzdas. Viena tāda ar miegs nenāk. Tā lec no zara uz zaru maisiņu rokās jau bizo pa zemi un un gaida, vai eglēm jau plaukst vāc svētkiem gardumus.

Zem cepures

KERAMIKAS UN PODNIEKU DARBNĪCAS AUDZĒKŅU DARBU IZSTĀDE

pieticīgi, vīriešu – krāšņi. Tā, lūk, interese par cepurēm radās arī „Zeimuļa” keramiķiem. Ja svētku rūķim galvā redzat augstu, krāsainu mīci ar atliektu galu, tad tas ir svarīgākais rūķis. Ja kādam galvā mazāka, bet nošķībusies, tas būs ziņnesis vai izlūks. Pavisam nelielās cepures pienākas rūķu vectētiņiem un vecmammām, kam ir gara sirma, bize un bārda un kas vairs nemēdz pieliekties pie zemes, lai salasītu čiekurus ziemas tējai.

A. Bogdanovs

Cepuru rašanās vēsture ir ap tūkstoš gadus sena. Sākotnēji cepures radās ne vien, lai segtu galvu no sliktiem laika apstākļiem, bet, lai parādītu, kas ir tās valkātājs. Bet viduslaikos Eiropā rādās tās cepuru formas, ko pazīstam arī šodien. Cepure demonstrēja, zem nosūnojušajām eglēm kāds cilvēks to valkā - salmu cepures piederēja zemniekiem un nabaģiem, dekorētas vilnas un zīda - turīgajiem. Turklāt, toreiz sieviešu modeļi bija pavisam

Katrā brīnumsvēcītē
Maziņš brīnumiņš.
Ne čiku, ne grabu -
Sēž iekšā viņš.

Kad pāri eglītes pleciem
Sudraba vītnes vijas un jūk
Ziņkārais brīnums
Laukā sprūk.

Sprakšķēdams, sprēgādams,
Kā sienāzis lēkādams,
Gaisu jaukdams un
maisīdams,
Brīnumpiparus kaisīdams.

SMILŠU

PASAULE

Rēzeknes pilsētu neapskalo neviena jūra, tāpēc te nenotiek smilšu skulptūru festivāli. Tomēr, neskatoties uz daudzu slaveno pilsētu iespējām, arī mums aug sava smilšu mākslinieku paaudze. Pagaidām tā vēl ir diezgan jauna, tomēr radoša un droša! Lai smiltis spētu ieraudzīt un pēc tam arī izveidot mākslas darbu, jāstāp savs meistars. Tādu bērniem izdevies satikt „Zeimuļa” pulciņā, tāpēc nu gatava arī darbu izstāde.

Brūnganie smilšu toņi bērnu izstāsta tam miega pasaciņu. Citā rokās iegūst dažādas nokrāsas. Kādam smiltis kļūst piparkūku tonī, citam sinepju, olīvu, maizes vai cepumu, kanēļa vai kakao un kafijas nokrāsās. Cik gan daudz pasaulē ir brūnās krāsas! No tās var izveidot kā zaķēnus, tā arī lāčus. Turklāt ne katreiz tie ir brūnie lāči, kā paši redzat! Vienā gleznā laipns baltais lācis apkāpj ar savām brangajām ķetnām noskumušu zaķēnu un gleznā izveidojusies eglīte, kam svētku rota liek iedomāties vispārsteidzošāko ziemas pasaku ar laimīgām beigām. Smilšu māksla jāsaņū ar pirkstu galiem, ar to nedrīkst sasteigt, tas ir īsts juvelierdarbs, kam virsū nedrīkst ne elpot, ne nopūsties!

A. Rimša

Pele, trusis un lapsa

Reiz dzīvoja pele. Viņas aliņa atradās pilsētā pie veikala, jo te cauru gadu tiek vesti gardumi un vienmēr ir pilns vēders. Tā gāja dienas, līdz kādā vakarā pie peles ciemos iegriezās trusis. Trusim arī bija sava ala. Tā atradās daudzstāveņu māju kvartālā kādā kāpņu telpā. Trusis ar peli nebija pazīstami.

Tomēr šai reizē pilsētā piesnīga sniegs un daudzstāvenes iemītnieki beidzot iedomājās aizvērt kāpņu telpas durvis. Nu trusim nebija kur sprukt. Atnācis pie peles, tas vēlējās sasildīties un iedzert kādu tēju. Pele viņam piedāvāja arī citronu. Te pēkšņi alas ejā parādījās ūsains purns. Tā bija lapsa! Arī viņa

sniega dēļ netika pie maltītes. Pele ar trusi tā nobijās, ka pielietoja vienīgo ieroci, kas bija rokā. Trusis izspieda citrona sulu lapsai tieši acīs, negantniece tūdaļ metās prom. No tās reizes arī trusis nolēma ierīkot alu lielveikala paspārnē.

Jevgenija Kušča
ARPC „Zeimuļa” vadītāja
26441917
Eleonora Ivanova
Jaunatnes lietu speciālists
26033202

Agita Gailiņa
Interēšu izglītības metodiķe
25661190
Olga Strode
Metodiķe darbam ar bērniem un ģimenēm
28375137

Inese Brīvere
Interēšu izglītības skolotāja
26727497

